

Chojnice, dnia 1 marca 1939 r.

ORĘDOWNIK POWIATOWY

POWIATU CHOJNICKIEGO

Nr. 8

PREŁÓ

DZIAŁ URZĘDOWY :

- 14 Przedruk rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. ogłoszonego w Dz. U. R. P. nr. 13/39, o uznaniu stowarzyszenia „Organizacja Przysposobienia Kobiet” za stowarzyszenie wyższej użyteczności 1
- 15 Rozporządzenie Przemysłu i Handlu z dnia 9 lutego 1939 r. ogłoszonego w Dz. U. R. P. nr. 13/39, w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 8 maja 1936 r. o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu 2
- 16 Przedruk rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. o rozciągnięciu na województwa: poznańskie i pomorskie oraz na powiat działowski w województwie warszawskim mocy obowiązującej dekretu o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych — surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego 3
- 17 Przedruk rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14. lutego 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych o komisjach nadzorczych nad obrotem zwierzętami gospodarskimi i drobiem, nad hurtowym obrotem mięsem oraz nad organizacją targowisk 4

DZIAŁ URZĘDOWY

14

PRZEDRUK ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lutego 1939 r.
ogłoszonego w Dz U R P nr. 13/39

o uznaniu stowarzyszenia „Organizacja Przysposobienia Wojskowego Kobiet” za stowarzyszenie wyższej użyteczności

Na podstawie art. 46, 47 i 51 prawa o stowarzyszeniach (Dz U R P z 1932 r. Nr. 94, poz. 808) zarządza się co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Organizacja Przysposobienia Kobiet do Obrony Kraju” z siedzibą w Warszawie, wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę dnia 20 marca 1928 r pod Nr. 354 zostaje uznane za stowarzyszenie wyższej użyteczności i otrzymuje nazwę: „Organizacja Przysposobienia Wojskowego Kobiet”.

§ 2. Stowarzyszeniu „Organizacja Przysposobienia Wojskowego Kobiet” nadaje się

statut, który będzie ogłoszony w „Monitorze Polskim”

§ 3. Stowarzyszeniu „Organizacja Przysposobienia Wojskowego Kobiet” nadaje się przywilej wyłączności działania na obszarze całego Państwa w dziedzinie organizowania i prowadzenia przysposobienia wojskowego kobiet, a także zrzeszenia stowarzyszeń społecznych dla przysposobienia kobiet do obrony kraju, w zakresie ustalonym przez Ministra Spraw Wojskowych.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski.

15

**PRZEDRUK ROZPORZĄDZENIA
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 9 lutego 1939 r.

ogłoszonego w Dz U R P nr. 13/39

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 8 maja 1936 r. o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz U R P Nr 84, poz. 610) oraz w związku z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1936 r. w sprawie zakazu przywozu towarów (Dz U R P Nr 36, poz. 280) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 maja 1936 r. o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu (Dz U R P Nr 36, poz. 281) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„Pozwolenie na przywóz wydaje się na oznaczony okres czasu. Pozwolenia na przywóz towarów, objętych § 8 lit. b) oraz § 13 lit. a) będą honorowane przez urzędy celne w portach polskiego obszaru celnego również w przeciągu dni 10 po upływie ich ważności. Termin ważności pozwolenia uważać za dochowany również wtedy, gdy towar zostaje zgłoszony, jeżeli towar zostaje zgłoszony do odprawy celnej ostatecznej przywózowej przed upływem terminu ważności pozwolenia. W poszczególnych przypadkach Ministerstwo Przemysłu i Handlu może zezwolić w drodze wyjątku, aby termin również wtedy, gdy towar zostaje zgłoszony od odprawy na skład celny przed upływem terminu ważności pozwolenia. W tych przypadkach w pozwoleniu przywozu będzie umieszczona klauzula: „Pozwolenie przywozu ważne również wtedy, gdy towar przed upływem terminu ważności pozwolenia zostanie zgłoszony do odprawy na skład celny.“

2) § 10 otrzymuje brzmienie:

„W razie niewykorzystania wydanych pozwoleń pobranych opłat nie zwraca się.

Minister Przemysłu i Handlu może zezwolić na zwrot opłat od wykorzystanych pozwoleń w następujących przypadkach:

- jeżeli towary odprawione na zasadzie tych pozwoleń zostały następnie za zezwoleniem władz celnych wywiezione zpowrotem za granicę,
- jeżeli tow. odprawione na zasadzie tych pozwoleń zostały po przerobieniu w kraju wywiezione za granicę,
- jeżeli do towarów odprawionych na zasadzie tych pozwoleń zastosowano zwrot cła z tytułu dodatkowego przyznania zwolnień celnych lub zwolnień od cła, przewidzianych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) prawa celnego“

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(Minister Przemysłu i Handlu: Antoni Roman)

16

**PRZEDRUK ROZPORZĄDZENIA
RADY MINISTRÓW**

z dnia 11 lutego 1939 r.

o rozciągnięciu na województwa: poznańskie i pomorskie oraz na powiat działdowski w województwie warszawskim mocy obowiązującej dekrety o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych — surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszym uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz U R P Nr 75, poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych — surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego (Dz. P.P. P, Nr 14, poz. 161) rozciąga się na województwa: poznańskie i pomorskie oraz na powiat działdowski w województwie warszawskim

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 3. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie traci moc rozporządzenie z dnia 7 marca 1918 r. o zatwierdzaniu zastępczych artykułów żywności (Dz U Rz. str. 117).
Prezes Rady Ministrów: Sławoj Składkowski
Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram - Kościalkowski.

17

PRZEDRUK ROZPORZĄDZENIA

Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 14 lutego 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych o komisjach nadzorczych nad obrotem zwierzętami gospodarskimi i drobiem nad hurtownym obrotem mięsem oraz nad organizacją targowisk

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27-go października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz U R P z 1938 r. Nr 102, poz. 678) zarządzam co następuje:

1. Nazwa, zadania i zakres działania

§ 1. Dla współdziałania z władzami państwowymi w wykonaniu bezpośredniego nadzoru nad przebiegiem organizacją obrotu artykułami

kułami objętymi rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami go spodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 102, poz. 678) oraz nad organizacją targowisk powołuje się komisje nadzoru rynku mięsnego: główną, okręgową i lokalne.

§ 2. Komisje noszą nazwę: „Główna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego“, „Okręgowa Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego“, „Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego“.

§ 3. (1) Do zadań komisji nadzoru rynku mięsnego należy:

1) współdziałanie z władzami rządowymi przy wprowadzaniu w życie przepisów i zarządzeń dotyczących obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz hurtowego obrotu mięsem

2) badanie potrzeb w zakresie organizacji tegoż obrotu i przedstawianie władzom rządowym projektów dotyczących regulowania rynku mięsnego,

3) opiniowanie projektów w zakresie regulowania rynku mięsnego,

4) szerzenie wśród zainteresowanych czynników znajomości obowiązujących przepisów i zarządzeń w zakresie obrotu zwierzętami go spodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem,

5) wykonywanie innych czynności i prac poruczonych przez władze nadzorcze w zakresie tegoż obrotu.

(2) Poradco do zadań Komisji Głównej i okręgowych należy kontrola i koordynacja działalności komisji niższego rzędu.

2. Obszar działania i siedziba komisji

§ 4. Główna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego obejmuje swym działaniem w zakresie wymienionym w § 3 ust. (1) obszar m. st. Warszawy a w zakresie wymienionym w § 3 ust. (2) obszar całego Państwa. Siedzibą jej jest m. st. Warszawa.

§ 5. (1) Okręgowa Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego obejmuje swym działaniem w zakresie wymienionym w § 3 ust. (1) obszar gminy w której ma swą siedzibę, a w zakresie wymienionym w § 3 ust. (2) obszar, dla którego jest ustanowiona.

(2) Okręgowe Komisje Nadzoru Rynku Mięsnego są ustanawiane w miastach wojewódzkich dla każdego województwa oddzielnie z wyjątkiem:

(1) Okręgowej Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego we Lwowie, której działalność obejmuje obszar województw: lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego,

(2) Okręgowej Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego w Wilnie której działalność obejmuje obszar województw: wileńskiego i nowogródzkiego.

§ 6. Właściwy wojewoda na wniosek okręgowej komisji nadzoru rynku mięsnego w drodze zarządzenia:

1) ustanawia lokalne komisje nadzoru rynku mięsnego,

2) ustala ich obszar działania oraz siedzibę.

3. Organizacja komisji

§ 7. (1) Główna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego składa się: z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego i pięciu członków.

(2) Przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego i dwóch członków, reprezentujących związki samorządu terytorialnego, powołuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych. Pozostałych członków powołuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych spośród kandydatów przedstawionych przez Związki: Izby Organizacji Rolniczych R. P., Izby Przemysłowo-Handlowe i Izby Rzemieślniczych — po jednym od każdego z nich. W tym samym trybie powołuje się pięciu zastępców członków Komisji.

(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych może rozszerzyć skład Głównej Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego przez powołanie nowych członków przedstawionych przez Komisję spośród osób reprezentujących giełdy mięsne, klasy targowe, centralę spółdzielni zbytu inwentarza, przemysł mięsny oraz rządową lub samorządową służbę weterynaryjną.

(4) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych może rozwiązać komisję przed upływem kadencji lub odwołać przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego, poszczególnych jej członków i ich zastępców oraz powołać nowych w trybie przewidzianym w ust. (2).

§ 8. (1) Okręgowa Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego składa się: z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, z przedstawicieli terytorialnie właściwych izb: rolniczej, przemysłowo-handlowej i rzemieślniczej, po jednym od każdej z nich, oraz dwóch przedstawicieli w województwach zachodnich — wojewódzkiego związku samorządowego, a w województwach pozostałych — wojewódzkich organów kolegiatnych.

(2) Terytorialnie właściwa izba rolnicza przedstawia do zatwierdzenia właściwemu wojewódzie skład członków komisji okręgowej i ich zastępców, uzgodniony z pozostałymi izbami samorządu gospodarczego oraz z wojewódzkimi związkami samorządowymi — w województwach zachodnich, a wojewódzkimi wydziałami — w pozostałych województwach.

(3) Wojewoda może rozszerzyć skład Okręgowej Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego przez powołanie nowych członków spośród przedstawicieli miejscowej giełdy mięsnej kasy targo-

wej, spółdzielni zbytu inwentarza, przetwórci mięsnej oraz organów służby weterynaryjnej.

(4) Wojewoda może rozwiązać komisję przed upływem kadencji lub odwołać poszczególne członków i zastępców oraz zatwierdzić nowych w trybie przewidzianym w ust. (2).

§ 9. (1) Lokalna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego składa się: z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, z przedstawicieli terytorialnie właściwych izb: rolniczej, przemysłowo-handlowej i rzemieślniczej, po jednym od każdej z nich, oraz z dwóch przedstawicieli związków samorządu terytorialnego, z których jeden jest przedstawicielem gminy właściwej dla siedziby komisji.

2) Przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego, członków komisji i ich zastępców powołują właściwi wojewodowie spośród kandydatów przedstawionych przez komisję okręgową.

(3) Jeżeli działalność komisji rozciąga się również na targowiska znajdujące się poza miejscem jej siedziby, skład komisji zwiększa się o jednego członka na każde z tych targowisk.

(4) Wojewoda może rozwiązać komisję przed upływem kadencji lub odwołać poszczególne członków i zastępców oraz powołać nowych w trybie przewidzianym w ust. (2).

§ 10. Kadencja komisji nadzoru rynku mięsnego: głównej, okręgowych i lokalnych trwa trzy lata.

§ 11. Wzór regulaminów komisji nadzoru rynku mięsnego wydaje w drodze zarządzenia Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych.

4. Inspektorzy.

§ 12. (1) Główna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego wykonywa swe czynności przy pomocy biura, na którego czele stoi Główny Inspektor Nadzoru Rynku Mięsnego, powoływany i odwoływany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych, po wysłuchaniu opinii Przewodniczącego Głównej Komisji.

nej Komisji.

(2) Okręgowa Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego wykonywa swe czynności przy pomocy okręgowego inspektora nadzoru rynku mięsnego powoływanego i odwoływanego przez wojewodę na wniosek Głównego Inspektora, zgłoszony w porozumieniu z przewodniczącym komisji okręgowej.

(3) Pracami okręgowych inspektorów kieruje Główny Inspektor.

5. Podstawy finansowe

§ 13. (1) Koszty działalności komisji nadzoru rynku mięsnego pokrywane są:

1) z opłat targowych,

2) z ewentualnych dotacji samorządu gospodarczego i terytorialnego oraz organizacji społecznych.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala corocznie w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych ogólny plan finansowy zawierający globalne sumy budżetów komisji nadzoru rynku mięsnego.

(3) Minister Spraw Wewnętrznych określa na podstawie planu finansowego wysokość udziału komisji nadzoru rynku mięsnego w opłatach targowych.

(4) Szczegółowe budżety komisji okręgowych i lokalnych zatwierdzają właściwi wojewodowie.

6. Przepisy końcowe

§ 14. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lutego 1936 r. w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o powołaniu komisji nadzorczych nad obrotem zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz nad hurtowym obrotem mięsa tudzież nad organizacją targowisk (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 160) zmienione rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 lutego 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 116).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski.